منزن تو مرد نهی حاضر مضرب جای
زدن و وقت زدن اسم زمان و اسم مکان
مضراب آلت زدن اسم آلت اضرب
زننده نیز اسم تفضیل فعل حدث است
او را محدث می باید محدث او فاعل او است
فاعل فعل واحد بود و تثنیه بود
و جمع بود و هر یک ازین سه متکلم بود
و مخاطب بود و غایب بود و هر یک ازین
سه مذکر بود و مؤنث بود و احد یکی
تثنیه دو جمع زیاده از دو متکلم سخن
گوینده و مخاطب آنکه سخن باوی گویند
و غایب آنکه سخن از وی گویند مذکر
مرد و مؤنث زن ماضی را اظهار کرده مثال

شش غایب را بود و شش مخاطب را
بود و دو حکایت نفس را بود و آن شش که
غایب را بود سه مذکر را بود و سه مونث را
بود و آن سه که مذکر را بود همچون ضرب
زد وی مرد در زمان گذشته صیغه واحد
مذکر غایب معلوم فعل ماضی ضربا زدند
ایشان دو مرد در زمان گذشته صیغه
تثنیه مذکر غایبین معلوم فعل ماضی
ضربوا زدند ایشان همه مردان در
زمان گذشته صیغه جمع مذکر غایبین معلوم
فعل ماضی و آن سه که مؤنث را بود ضربت
زد وی زن در زمان گذشته صیغه واحد
مؤنث غایبه معلوم فعل ماضی ضربتا

Copyright © King Saud University